

"Zekât ile sadakanın lââyık oldukları mevkilerini bulmak için birkaç şart vardır: ... 3. Minnetle in'âmın bozulmaması..." Bu üçüncü şartı izah eder misiniz?

"Zekât ile sadakanın lââyık oldukları mevkilerini bulmak için birkaç şart vardır:

1. Sadakayı vermekte israf olmaması.

2. Başkasından alıp başkasına vermek suretiyle halkın malından olmayıp kendi malından olması.

3. Minnetle in'âmın bozulmaması.

4. Fakir olmak korkusuyla sadakanın terk edilmemesi.

5. Sadakanın yalnız mala ve paraya münhasır olmadığı bilinmesiyle, ilim, fikir, kuvvet, amel gibi şeylerde de muhtaç olanlara sadakanın verilmesi.

6. Sadakayı alan adam, o sadakayı sefahette değil, hâcât-ı zaruriyesinde sarf etmesi lâzımdır."⁽¹⁾

Burada **minnet**, yapılan iyilikleri başa kakmak anlamına geliyor. Birisi bir iyilikte bulunur, sonra "**Ben sana nasıl iyilikte bulunmuştum.**" diyerek, sürekli iyilik yaptığı adamı rencide edip onu minnet altına almaya çalışır ki, bu çok çirkin bir tavidir.

Zengin fakire zekat veya sadaka veriyor ve bu zekatı sürekli fakirin başına kalkıyor ise, o zaman zekatın nimet ve inam olma özelliği bozuluyor. Zekat nimet iken zehir oluyor. İslam bu tarz minnet ve rencide edici tavırları ortadan kaldırmak için zekatı farz kılmış, bir hak olarak tayin etmiştir.

Nasıl hak ettiğimiz maaşımızı vezneden alırken veznedara minnet etmiyor isek, fakir de zenginden zekat alırken zengini maaş ödeyen bir veznedar gibi görmelidir.

Zengin de kendini bir veznedar telakki etmelidir. O zaman zekat minnetsiz bir nimet olur.

Sadaka da bu ruhla alınıp verilmelidir. Yoksa minnet ile ne zengin zekat sevabını

---

alabilir ne de fakir rahat-ı kalp ile o zekattan istifade edebilir.

(1) bk. [İşârâtü'l-İ'câz, Bakara Sûresi, 3. Âyet Tefsiri.](#)